

MARJERISON, heeft deze positie niet lang bekleed, nl. sinds 1956. Hoewel de officiële affiliatie met Harvard onder MACDONALD plaats vond, was al het voorbereidende werk door de voorgangers HOWE en MARJERISON verricht.

MACDONALD bekleedde tevens het ambt van hoogleraar in de microbiologie aan de universiteit van Harvard. Hij is in Canada geboren en kwam hier van de universiteit van Toronto.

President-elect van de American Dental Association werd Dr. G. D. TIMMONS. Voordien was hij „Speaker of the House of Delegates” van de A. D. A. Hij is deken van de Temple University Dental School in Philadelphia, een instituut dat onder zijn leiding een grote vlucht heeft genomen.

Het lijkt er wel op dat alleen „deans” en orthodontisten in aanmerking komen voor de hoogste post in de A. D. A. President ABEL is een orthodontist, zijn voorganger CHARLES PATTON beoefende eveneens dit specialisme en daarvóór waren er heel wat deans en hoogleraren in de tandheelkunde. Zou het kunnen zijn dat deze collega's meer vrijelijk over hun tijd kunnen beschikken dan de anderen?

Actief medewerken aan het streven van de beroepsorganisatie was van de zijde der onderwijskrachten altijd zeer intens. Hoe is dat tegenwoordig in Nederland?

Cambridge, december 1961.

L. HERBERT LOEB
Tandarts, D. D. S.

IN MEMORIAM DR. LUIGI BENEDETTI

Op 27 mei is te Milaan op 64-jarige leeftijd overleden Dr. LUIGI BENEDETTI, voorzitter van de „Associazione Medici Dentisti Italiani, Società Italiani di Stomatologia”.

Benedetti, sinds vele jaren voorzitter, was tevens sinds 1948 senator voor het district Trentino-Alto Adige, zijn geboortegrond.

Sterke persoonlijkheid, voortreffelijk en geëmotioneerd spreker, bezat hij – zowel als voorzitter van zijn beroepsorganisatie en als senator – groot gezag in medische en parlementaire kring.

Christen-democraat, voorzitter van de „Commissione Legislativa Sanità” van de Senaat, waar 45 medici-senatoren lid van zijn, werd zijn naam herhaaldelijk genoemd als aanstaand minister voor Volksgezondheid – een ministerie dat Italië tot nog toe niet kent – doch zijn zwakke gezondheid in de laatste jaren is hiervoor een beletsel geweest.

De internationale tandheelkunde kende hem als de president van het XIIe Internationale Tandheelkundig Congres dat in 1957 te Rome met zeer groot succes werd gehouden en bewaart zonder twijfel aan zijn leiding de beste herinnering.

De A.M.D.I. trad na de oorlog, tijdens de vergadering van de Fédération Dentaire Internationale in 1949 te Milaan toe tot de F.D.I., ondanks het feit dat de leden allen artsen zijn en sterke voorstanders van de zogenaamde stomatologische opleiding. Men kwam dan ook alleen tot overeenstemming door vast te stellen, dat de verschillende wijze van opleiding in de toetreden landen geen reden mocht zijn voor de tandheelkundige praktici om niet gezamenlijk mede te werken aan alles wat de tandheelkunde ten goede zou kunnen komen. Benedetti was de eerste ondertekenaar van de overeen-

komst en de samenwerking met hem – ondanks alle verschil van inzicht – was altijd van de prettigste aard, omdat men nauwkeurig wist wat men van deze rondborstige en loyale Italiaan te wachten had.

Zijn vroegtijdig heengaan is een zeer zwaar verlies, niet alleen voor zijn collega's maar, naar uit de persverslagen blijkt, ook voor zijn land.

De regering, de senaat, zijn kiesdistrict, zijn partij, de artsorganisatie hebben allen doen blijken hoezeer zij deze eerlijke, harde en bewaame werker hebben gewaardeerd.

Ook de internationale tandheekkunde heeft met Benedetti een man verloren, die – niettegenstaande ernstig meningsverschil in zake opleidingsvragen – een gewaardeerd medestander was in de strijd voor verbetering van de tandheekkundige volksgezondheidszorg.

CH. F. L. NORD

STUDIE- EN CONGRESREIS DOOR DE VERENIGDE STATEN

Evenals het vorige jaar is een studie- en congresreis voor tandartsen door de V.S. van N. Amerika georganiseerd ter gelegenheid van het jaarlijkse congres van de American Dental Association, ditmaal te Miami Beach van 29 oktober tot 2 november a.s.

Aan het congres voorafgaand wordt een rondreis gemaakt door enkele van de oostelijke staten met een bezoek aan New York, Philadelphia, York en Washington, opleidingsinstituten, laboratoria, researchinstellingen, dental fabrieken en particuliere praktijken.

De kosten van deelneming bedragen f 3400.—. De reis duurt van 20 oktober tot 4 november. Voor de vergezellende echtgenoten niet-tandartsen is een apart programma voorzien.

De reis naar New York wordt gemaakt per K.L.M. in de economy-class. Minimum aantal deelnemers 30.

INGEZONDEN

ANTWOORD AAN DR. EGYEDI NAAR AANLEIDING VAN ZIJN ANALYSE VAN ONS EPIDEMIOLOGISCH ONDERZOEK

Coll. EGYEDI heeft gemeend een eigen analyse te moeten maken*) van de waarnemingen van een onderzoek dat door ons werd verricht**). Hiertegen hebben wij vele bedenkingen. Slechts een drietal van onze bezwaren worden hier kort toegelicht:

1) Met opzet hebben wij het cariës-verloop bij twee verschillende groepen mensen onderzocht in dezelfde monden. Een dergelijk longitudinaal onderzoek is noodzakelijk als men bij een kleine groep personen het effect van één variabele wil nagaan, in dit geval van het al of niet aanwezig zijn van een pre-eruptief eventueel cariës-preventief dieet. In dezelfde monden immers mag men de niet onderzochte cariogene factoren gelijk stellen, waardoor gevonden verschillen in cariësfrequentie aan de onderzochte variabele(n) kunnen worden toegeschreven. Hieruit volgt dat men de gevonden verschillen slechts mag interpreteren *binnen* de groep van dezelfde monden. We hebben er dus in

ons artikel tegen gewaarschuwd dat vergelijking van verschillen *tussen* de beide groepen patiënten (waardoor de moeizaam verkregen voorwaarde van vergelijking van elementen in dezelfde monden verloren gaat!) fout is. Desondanks doet EGYEDI dit, waardoor vanzelfsprekend nonsens-correlaties ontstaan.

2) EGYEDI past cijfers van VAN HARTINGSVELT betreffende het gemiddelde suiker-
verbruik per hoofd van de Nederlandse bevolking zonder meer toe op onze patiënten. Heeft hij nooit gehoord dat de spreiding van dit gemiddelde voor een kleine groep zeer groot kan zijn, waardoor toepassing van het lands-gemiddelde, zonder nader onderzoek, op ieder individu apart en een slag in de lucht en dus waardeloos is? Welnu, *wij* hebben de suikerconsumptie van onze patiënten *niet* nagegaan. Hoe kan EGYEDI het landsgemiddelde dan zonder meer van toepassing verklaren op onze patiënten? Bovendien werden in oorlogstijd vele voedingsmiddelen in andere dan „normale” hoeveelheden gebruikt. Hoe weet EGYEDI nu dat de verschillen in cariës-frequentie bij onze patiënten uitsluitend aan suiker moeten worden toegeschreven?

3) Het moet verbijsterend geacht worden dat EGYEDI om zijn glycogeen-theorie aannemelijk te maken de resultaten van onze waarnemingen grotelijks naar eigen goed-dunken verandert.

Alleen al op grond van deze drie punten is een verdere discussie op wetenschappelijk niveau betreffende de „analyse” van EGYEDI niet mogelijk.

V. M. OPPERS
N. A. KUIPÉRI.

Amsterdam, 20 juni 1962.

*) Ned. Tijdschr. v. Tandheekkunde, mei 1962/404.

***) Ned. Tijdschr. v. Tandheekkunde, maart 1962/241.